

ОДЛИВ МОЗГА

Осјећам се као падобранац
на земљи коју дијели међа
око струка завезан ми ранац
чекам повољан вјетар у леђа

из мене слобода вапај шаље
голфској или струји сличне снаге;
мјесечино, води ме што даље
одбјегли сам кмет модерног аге

као преци и ми смо у ропству
данас се оно зове дужничко,
ништа нећемо оставити потомству
узалуд нам искуство војничко

крв је пала да би моја текла
а мени се мозак одлива сад,
ту гдје правдам терет поријекла
скупу цијену побјеђује глад

осјећам се као морепловац
на земљи страдалој од поплава
око ногу слупан је катанац
док са бега звезка сет кључева

из мене савјест у ваздух виче
слободи – да ме и овдје чује;
останем ли, неком гадно биће
један од нас има да путује!

Милан РАКУЉ